

kunne foretage den Række af Undersøgelser, som vel den højtærede Finansminister mener bør foretages? En saadan Undersøgelse kan kun Regeringen foretage. Den højtærede Finansminister taler om, at der vil komme bestemte formulerede Forslag. Er det fra Industrien eller fra Arbejderne, de vil komme? Skal Rigsdagsudvalget undersøge dem samtidig med, at Regeringen paa sin Maade undersøger dem? Det vil kun være at gøre Vejen lang og trang, ikke at komme til en hurtig Afgørelse, hvis der overhovedet er Mulighed for en hurtig Afgørelse i denne Sag. Nej, den eneste Maade, hvorpaa en saa stor og indgribende Sag, en Sag, som i Virkeligheden har Bud til saa mange Sider, kan fremmes, er den, at Finansministeren, i dette Tilfælde altsaa ogsaa Statsministeren, tager den i sin Haand. Det er det, jeg vil opfordre den højtærede Finansminister til — og jeg tror, jeg vil finde Tilslutning hertil fra alle Sider i Tinget —, opfordre ham til hurtigst muligt at tage Sagen i sin Haand, ikke lade Ansvaret og Opgaven hvile paa 15 Mand, der er valgte her fra Rigsdagen, og som slet ikke er i Stand til at gøre dette Arbejde. Hvor udmærkede Mænd de end kan være hver for sig, de kan ikke gøre det Arbejde, som i Øjeblikket kun Regeringen kan gøre. Den højtærede Finansminister, Statsministeren, maa selv tage sig deraf, han maa selv bearbejde de Forslag, der kommer til ham, formulere dem og komme med dem til Rigsdagen. Eller noget andet, hvad han ogsaa meget godt kan: afvise det hele og sige: det trækker sig nok i Lave. Det har tidligere været Regeringens Standpunkt; er det ikke længere Regeringens Standpunkt, ja, saa maa Regeringen tage sig paa at udføre det Arbejde, som ingen anden kan udføre.

Finansministeren (N. Neergaard): Naar jeg har brugt Udtrykket „snart“, vil det ikke sige det samme, som det ærede Medlem (Brandes) sagde i sit første Foredrag, at nu burde der overhovedet ikke ses midlertidige Skattelove mere, nu krævede jeg ubetinget næste Gang en definitiv Skattereform. Det hele, jeg har sagt, er, at jeg anser det for en bydende Nødvendighed, saa snart som det overhovedet er muligt, at komme til en gennemgribende Skattereform. Men jeg vil paa ny erindre det ærede Medlem om, at jeg har altid bøjet mig for den Umulighed for at komme med saadanne Forslag, der forelæa i hans Tid, og det er heller ikke for meget at forlange, at han bøjer sig for Umuligheden nu.

Det gør han paa en vis Maade ogsaa i Praxis, idet han stemmer for de foreslaede Skattelove.

Det ærede Medlem skal ikke være bange for, at Ministeriet slipper fri for noget som helst Ansvar i den store Sag, som han har rejst her i Dag, vistnok mere i Henhold til politiske end netop til saglige Betragtninger vedrørende Skattelovene. Dette Ansvar melder sig ganske af sig selv, det melder sig den Dag, da der fra Industriens Side foreligger bestemte Forslag. Det er jo nemlig urigtigt, hvis det ærede Medlem gaar ud fra, at Regeringen bedre kender Industriens Forhold end Industrien selv. De specielle Forslag, som Industrien mener bør gennemføres for at afhjælpe de Vanskeligheder og Farer, der er, de maa stilles af Industrien, og de maa ledsages af det Materiale, som ene Industrien kan fremskaffe. Naar disse Forslag er stillede, og naar Materialet foreligger, er det selvfølgelig først og fremmest Regeringens Pligt at tage fat paa en kritisk Undersøgelse deraf og derefter, saa snart det er muligt, at tage sit Standpunkt. Denne Undersøgelse agter vi ikke at skyde fra os over paa et Udvalg, skønt jeg antager, at ogsaa Udvalget agter at foretage visse Undersøgelser. Saa snart Forslagene foreligger, vil de, gaar jeg ud fra, komme Regeringen i Hænde, og Regeringen skal da foretage sine Undersøgelser og derefter indtage sit Standpunkt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af og Ændring i Lov Nr. 664 af 21. December 1918 om midlertidig Forhøjelse af Tobaksbeskatningen.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 139).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.